ANUL IV. — Nr. 943 EDIŢIA A DOUA VINERI, 13 SEPTEMBRE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ, Române! de cuĭŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc
NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . 3.— leĭ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ, 12 Septembre 1891.

FOLOASELE DINASTIEI

IV

Revin astăzĭ la şirul de articole pe care am fost silit sâ'l întrerup din cauza congresuluĭ studenţilor şi a cestiuneĭ pusă la ordinea zileĭ prin venirea lor şi a oaspeţilor streinĭ în Bucureştĭ.

Puntul pe care îl voiŭ trata astăzĭ este: *starea în care a ajuns Dinastia streină în ţara noastră.*

Înainte de toate trebue să constat încă odată că Dânsa este absolut impopulară. La început, când Carol I a sosit în ţară, lipsa de popularitate era firească, căcĭ nimenĭ nu'L cunoştea. Aceĭ carĭ îL aduseseră sperau însă că, cu timpul, poporul românesc se va obişnui cu noua stare de lucrurĭ. Şi eĭ eraŭ oare-cum în drept de a nutri o asemenea speranţă, vĕzĕnd cele petrecute în alte ţărĭ unde domneau Dinastiĭ streine.

Astă-zĭ însă, după un pătrar de secol de Domnie, nu maĭ este un singur român care să poată zice că Dinastia streină are sorţĭ de a deveni populară.

Maĭ mult încă, impopularitatea eĭ creşte din zi în zi. Chiar în Germania toată lumea ştie că aceştĭ *Hohenzollern de export* (ast-fel se porecleşte branşa Hohenzollern-Sigmaringen) nu vor putea să se menţie pe pămîntul românesc.

Cercurile politice din Berlin se miră cum bărbaţiĭ noştri de Stat îşĭ pot închipui că Germania va face vr'un pas serios pentru a sprijini pe Carol I şi pe Dinastia Sa, în ziua când poporul românesc îĭ va resturna. Un membru însemnat al Parlamentuluĭ german, cu care m'am întîlnit astă vară în Elveţia, îmĭ spunea:

Vĕ înşelaţĭ dacă credeţĭ că noĭ avem nevoie de Carol I pentru a ocroti interesele noastre pe valea Dunăreĭ. Inainte de toate, interesele noastre sunt maĭ ales economice; partea politică priveşte numaĭ pe Austro-Ungaria. In adevĕr, suntem aliaţĭ, dar mănţinerea Dinastieĭ Hohenzollern-Sigmaringen în România de sigur nu face parte din stipulaţiunile tripleĭ alianţe. Nouĕ ne este absolut indiferent cine domneşte şi guvernează la voĭ, până în ziua în care vĕ veţĭ arunca în braţele Rusieĭ. Aceasta nu o veţĭ face din instinct de conservare, iar nu din cauză că vĕ înpiedică Carol I. Pe Dînsul l'am cântărit şi'l cunoaştem. El va merge şi cu dracul, numaĭ ca să'şĭ salveze Dinastia. Căcĭ în Ţara D-stră n'are nicĭ un sprijin dezinteresat şi leal, ci numaĭ doritorĭ de putere şi dinasticĭ prefăcuţĭ carĭ îĭ vor întoarce spatele, la prima ocazie. In ce ne priveşte pe noĭ Germaniĭ, Carol I ne a făcut maĭ mult rĕŭ de cât bine în România.

Pe când înainte Germaniĭ eraŭ priviţĭ la voĭ ca nişte coloniştĭ muncitorĭ şi cinstiţĭ, acum eĭ sunt priviţĭ ca nişte cotropitorĭ, ca nişte agenţĭ de instrăinare contra căror credeţĭ cu drept cuvênt că trebuie să vĕ apăraţĭ.

Iată opinia ce aŭ bărbaţiĭ luminaţĭ din Germania în privinţa luĭ Carol I şi a Dinastieĭ sale.

D'apoĭ în Ţară la noĭ, ce să maĭ zicem?

După 25 de anĭ de Domnie, Dinastia a ajuns să nu maĭ fie, chiar în ochiĭ dinasticilor celor maĭ înfocaţĭ, de cât un ce vremelnic, un rĕŭ pe care îl rabzĭ până când veĭ găsi ceva maĭ bun, aceea ce Francezii numesc un *pis aller.*

Anti-dinasticismul face progrese uriaşe. Toată generaţiunea nouĕ este pătrunsă de dispreţ către Dinastia streină şi, împreună cu dînsa, către Monarhie în genere.

Nu are cine-va de cât să observe atitudinea junimeĭ universitare cu prilejul daruluĭ făcut de Carol I pentru fondaţiunea universitară din strada Vămeĭ şi cele petrecute acum în urmă, cu prilejul congresuluĭ de la Giurgiu, pentru a se convinge de impopularitatea crescêndă a Dinastieĭ străine în rîndurile tinerimeĭ culte.

Unde s'a maĭ vĕzut vr'o dată ca, într'o asemenea solemnitate, să nu se pomenească măcar de numele Capuluĭ Statuluĭ şi să nu resune acordurile imnuluĭ oficial?

Dar la faimosul jubileŭ din 10 Maĭ, n'am vĕzut oare cum poporul Capitaleĭ şi aceĭ carĭ veniseră din provincie pentru a asista la serbare, priveaŭ perechea regală cu indiferenţă, şi abia îşĭ scoteaŭ pălăria în faţa Regeluĭ şi a Regineĭ?

De Dinastie nicĭ n'a fost vorbă, căcĭ dacă pomenea cine-va de pretinsul moştenitor al Tronuluĭ, nu vedeaĭ de cât un zîmbet ironic şi dispreţuitor prin care se exprima convingerea fie-căruĭ, că Ferdinand nu se va urca nicĭ o dată pe Tronul Românieĭ.

Nu 'şĭ poate dar închipui cine-va o impopularitate maĭ complectă de cât aceea de care se bucură Dinastia nemţească la noĭ.

La această stare de lucrurĭ aŭ pus vîrf incidentul Ferdinand-Văcărescu şi scandalul Carmen-Sylva Văcărescu.

Ele aŭ dat Dinastieĭ streine lovitura de graţie atât în streinătate cât şi în Ţară.

Toată lumea ştie astă-zĭ în ce hal a ajuns Palatul din Bucureştĭ.

Ziarele europene aŭ publicat coloane întregĭ de amănunte adevĕrate şi neadevĕrate în privinţa celor petrecute cu prilejul proiectuluĭ de căsătorie a luĭ Ferdinand, în privinţa celor ce se petrec în culisele Palatuluĭ şi în fine, asupra boaleĭ Regineĭ.

Presa pornografică s'a grăbit a se servi de aceste incidente, pentru a oferi lectorilor seĭ tot felul de notiţe atât de necuviincioase în cât îţĭ vine scârbă să le citeştĭ, necum să le reproducĭ.

Toată Europa ştie astă-zĭ ca şi Românĭ, că în capul aceteĭ ţărĭ este o Dinastie compusă de:

Un Rege impopular, lacom, de o morală maĭ mult de cât elastică şi nefiind măcar stăpân în casa luĭ.

O Regină afectată de o boală nervoasă care a adus'o într'o stare ce 'ţĭ inspiră milă.

Un prinţişor neamţ, pretins moştenitor al Tronuluĭ, care a debutat prin o mişelie şi umblă peţitorind o nevastă pe la toate casele Suverane în retragere.

Aveam dar dreptate când ziceam, deunăzĭ, că halul în care a ajuns Dinastia străină a început a ne rezbuna de neajunsurile pe carĭ le am suferit şi le suferim încă din cauza Eĭ.

Un apropiat viitor ne va rezbuna încă maĭ bine, căcĭ perspectiva pe care Dinastia străină o făgădueşte aceteĭ Ţărĭ este atât de tristă, în cât îmĭ pare cu neputinţă ca să nu isbucnească în curênd o mişcare puternică contra putrigaiuluĭ dinastic şi monarchic. **Dunăreanul.**

TELEGRAME

VIENA, 11 Septembrie. — Desgroparea oaselor generaluluĭ frances Lasalle, ucis la Wagram în 1889 şi înmormêntat la Viena, s'a făcut azĭ în prezenţa personaluluĭ Ambasadeĭ Francieĭ şi a familieĭ. Convoiul funebru a străbătut oraşul pentru a merge la gara de Vest. Oasele vor fi transportate la Paris. Arhiduciĭ Albert şi Wilhelm, ministrul de resbel, generalul de Schoenfeld, care comandă corpul de armată, mulţĭ generalĭ şi ofiţerĭ eraŭ la gară. Un batalion de infanterie şi o jumătate de baterie de artilerie aŭ făcut onorurile militare şi aŭ tras salve de onoare.

BERLIN, 11 Septembrie. — Nu se ştie nimic în cercurile bine informate de pretinsa vizită a Ţaruluĭ în Germania.

Un ziar din Berlin respândind, în privinţa situaţiuneĭ din Africa orientală, ştirĭ de natură a alarma opinia publică, D. de Caprivi a cerut informaţiunĭ guvernatoruluĭ, care a telegrafiat că liniştea domneşte peste tot.

BERLIN, 11 Septembre. — La alegerile de ierĭ ale delegaţilor meetinguluĭ socialist din Erfurth, treĭ arondismente aŭ ales socialiştĭ dintre carĭ şi o femeie Doamna Ihrer; al patrulea a ales treĭ partizanĭ şi un opoziţionist; al cincilea arondisment a fost disolvat din cauză de zgomot.

DESFIINŢAREA PAŞAPOARTELOR

PETERSBURG 11 Septembrie.— *Ziarul de St. Petersburg* aplaudă mĕsura luată de Germania în privinţa paşapoartelor; el o consideră ca un simptom al sentimentelor carĭ domnesc în cercurile înalte şi care sunt de o mare însemnătate pentru pace şi împăciuirea spiritelor.

PARIS 11 Septembrie.— Ziarele de dimineaţă exprimă satisfacerea lor pentru suprimarea paşapoartelor în Alsacia-Lorena; ele relevează avantagiile ce decurg din această mĕsură, maĭ cu seamă pentru locuitoriĭ din această provincie.

CONGRESUL DIN BERNA

BERNA, 11 Septembrie. — In şedinţa de azĭ a congresuluĭ internaţional pentru accidentele lucrătorilor, D. Veyssier, reprezentantul sindicatuluĭ lucrătorilor francezĭ, a protestat contra opiniuneĭ sprijinită şi de belgianĭ şi de francezĭ, ca în caz de gravă negligenţă lucrătoriĭ să nu primească pensia. D. Boedicker, preşedintele oficiuluĭ de asigurare al Germanieĭ, a susţinut protestarea D-luĭ Veyssier, zicênd că trebue să se ţie seamă şi de slăbiciunea umană. (Aplause generale).

Regularea Dunăreĭ

VIENA, 11 Septembrie.— Guvernatorul Austrieĭ-de-Jos a informat comisiunea pentru regularea Dunăriĭ, că guvernul prepară un proiect în privinţa construireĭ unuĭ drum de fer metropolitan, pentru regularea fluviuluĭ lângă Viena, transformarea canaluluĭ Dunăriĭ şi construirea unor canale colectoare. Fondurile se vor strânge dintr'o operaţiune financiară la care vor lua parte statul, provincia şi comuna.

BOALA REGINEI

Citim în *Neue freie Presse*:

Taina care învălue starea Regineĭ Românieĭ de sigur nu se va lămuri maĭ înainte ca desvoltarea firească a lucrurilor să ajungă la o soluţie, orĭ care ar fi ea.

Mediciĭ vorbesc în enigme, pentru că întreaga lor înţelepciune ameninţă a se zdruncina în faţa capriciilor boaleĭ, care zace maĭ adînc de cât poate pătrunde un ochiŭ mecaniceşte vĕzĕtor.

CurtezaniĭI tac din consideraţie saŭ din compătimire, servitoriĭ n'aŭ voe să comunice cu colegĭ d'aĭ lor streinĭ; iar până la singurul om, care cunoaşte poate adevĕrul, — căcĭ viaţa sufletească a Regineĭ deşteaptă un resunet perpetuŭ în inima luĭ, până la Regele curiozitatea şi intimitatea oamenilor nu ajung.

Din tot cât se poate afla şi spune despre boala grea, pe care soarta a aruncat'o asupra poeteĭ încoronate, rezultă că ea nu este rezultatul imediat al unuĭ zdruncin moral, asupra cauzelor căruia s'a zis şi scris mult în vremea din urmă.

Suferinţa morală, care a cuprins pe Regina în urma tristelor întâmplărĭ din palatul din Bucureştĭ, a grăbit numaĭ isbucnirea boaleĭ, dar n'a provocat'o.

Sunt mulţĭ anĭ de când Regina boleşte şi suferă şi urmăreşte în zadar acea linişte sufletească, care nu poate isvorî de cât numaĭ din armonia strînsă între inteligenţă şi voinţă.

Fantazia sa aprinsă o purta în tot-d'a-una în regiunĭ, carĭ sunt legate de lumea reală numaĭ printr'un fir foarte subţire şi foarte slab.

Această pornire spre **lucrurile neobicinuite** *creştea mereŭ cu înaintarea vîrsteĭ; aşa că, în cele din urmă, chiar* **conştiinţa grelelor datorii şi a jertfelor** *ce înalta'i situaţie îĭ impunea,* **trebuia să sufere o turburare.**

Neliniştea sufletuluĭ, lupta necurmată a uneĭ pornirĭ puternice spre libertate în contra tiranieĭ unor forme învechite; neînţelegerea între *eul* sĕŭ interior şi între nevoile neînduplecate ale lumeĭ politice carĭ lucraŭ asupra eĭ, — toate aceste împiedicară şi slăbiră în sfârşit şi procesele organice ale uneĭ vieţĭ fizice alterate şi în alte privinţĭ.

Catastrofa nu putea să întârzie. Elena Văcărescu însemna, în cele întâmplate, numaĭ ce-va secundar, întâmplător.

Este lucru firesc ca Regina să fi fost fascinată de orbitoarea (?) şi coapta frumuseţe (?), de spiritul fantastic al aceteĭ fete, care semăna în unele privinţĭ cu Dînsa şi să fi sprijinit din toată inima visul eĭ ambiţios.

Poeteĭ regale i se părea cea maĭ mare fericire, — pe care o soartă bună î-o dăduse şi eĭ şi poporuluĭ (?) român — ca să pue mantia de ermelin şi coroana pe capul unuĭ alt copil al muzelor.

Dragostea înfocată (?), pe care o simţi prinţul de Coroană, făcu pe Regina şi maĭ accesibilă pentru această himeră. Când însă sfetniciĭ Coroaneĭ atraseră atenţia asupra pericolelor la carĭ putea să dea naştere căsătoria prinţuluĭ cu această fiică de boer pentru ţara abia scăpată de influenţa familiilor aristocratice (?) egoiste,—un caracter normal s'ar fi supus îndată lucruluĭ inevitabil. Regina însă era bolnavă.

Surparea neaşteptată a speranţelor şi dorinţelor sale, vederea adânceĭ durerĭ *(risum teneatis!)* a iubituluĭ eĭ fiŭ adoptiv, o copleşiră.

Acuma e vorba de a o recâştiga pentru viaţă,—o problemă, în faţa căreia mediciĭ staŭ neputincioşĭ şi fără să ştie ce să facă, cu recea lor înţelepciune, o problemă, însă, pe care o va deslega în chipul cel maĭ fericit puterea vindecătoare a vremeĭ şi liniştea cerească ce domneşte aicĭ peste munţĭ, văĭ şi lacurĭ.

* * *

Bolnava a fost adusă aci, pentru că rĕmânerea eĭ la Veneţia nu maĭ era cu putinţă.

Riva degli Schiavoni cu valurile sgomotoase ale oamenilor carĭ trec; cu certurile şi strigătele gondolierilor setoşĭ de banĭ; târguitul ţigănesc al negustorilor; cu aproape necurmatele fluerăturĭ ale bărcilor cu abur şi cu durduitul zdrobitor al tunuluĭ de la amiazĭ şi de seară,— nu era un loc de şedere pentru o bolnavă aĭ căreĭ nervĭ tremură ca şi atmosfera care ne înconjură. Aicĭ cel puţin ea e scutită de zgomotul stradeĭ.

. . . .

De când Regina e aicĭ, se pare că se simte maĭ bine.

Durerile arzĕtoare şi prelungite de la ceafă aŭ maĭ scăzut în intensitate, sunt maĭ scurte şi maĭ rare. Slăbiciunea care se ridicase până la leşin, trece foarte încet, — *se va putea socoti ca un mare noroc, dacă bolnava va putea peste puţin să şază singură; căcĭ nimenĭ nu îndrăzneşte să nădăjduiască că ea va putea să umble în curînd.*

Starea sa morală, în urma acestor simtome maĭ bune, s'a îndreptat puţin.

Vecĭnica meditaţiune, neliniştea internă, tăcerea şi frica, toate aceste s'aŭ îmbunătăţit în mod simţitor; dar înlăturate nu sunt încă. Câte odată ea suspină adânc şi priveşte cu ochiĭ perduţĭ într'o depărture închipuită.

Dacă s'o fi gândind şi la prietinia pierdută nu ştiŭ: ceea ce ştiŭ însă, este că numele acesteia, de când tatăl eĭ a luat-o, n'a maĭ fost rostit de Regina.

* * *

Dacă ea va rĕmânea mult timp aicĭ, nu s'a hotărât încă.

Orĭ cât de frumoasă şi de mângâetoare ar fi natura înconjurătoare; viaţa în hotel tot e legată de multe inconveniente.....

. . . .

Se face tot posibilul pentru a se înlătura orĭ-ce sgomot; sala de muzică a fost mutată la capătul cel maĭ extrem al caseĭ, şi miorlăitul asurzitor al englezoaicelor turbate de muzică, resună acum numaĭ ca o muzică cerească.

Bolnava însă e aşa de simţitoare, în cât chiar grebla pe pietriş o nelinişteşte mult.

Medicul hoteluluĭ, pe de altă parte, îşĭ dă cea maĭ mare osteneală pentru a preface casa într'un templu al odihneĭ. Aceasta însă n'a împiedecat ca ierĭ un diletant să cânte un ceas întreg din orgă în biserica evangelică vecină cu hotelul. Glasul luĭ puternic a zguduit întreaga casă, spărgênd urechile multor fiinţĭ nevinovate.

Dacă Regina l'a auzit, ea va fi gândit că bietul om voieşte să-ĭ dea, într'o formă cât se poate de plăcută, o doctorie morală foarte iute.

Nimic nu e maĭ rĕŭ de cât necunoaşterea de sine. **R. d. F.**

REFORMA MAGISTRATUREI

Observărĭ asupra legeĭ pentru judecătoriile comunale şi de ocoale.

II

Judecătoriile comunale se compun din primarul comuneĭ, ca preşedinte, şi din douĭ juraţĭ aleşĭ.

Maĭ întâiŭ vĕd un neajuns al legeĭ actuale în faptul că primarul comuneĭ este şi preşedinte al judecătorieĭ.

Pentru ca să fie cine-va un bun judecător, trebue să aibă cât se poate maĭ puţin interes de persoanele menite a veni înaintea luĭ la judecată. Pentru aceia magistraţiĭ nu pot fi comercianţĭ. O afacere comercială nu se petrece numaĭ între două persoane; tot-d'auna la o aceiaş afacere, sunt înlănţuiţĭ un numĕr oare-care de indivizĭ, legaţĭ toţĭ prin acelaş interes.

Inchipuiască'şĭ orĭ-cine pe un judecător de tribunal care trebue să se pronunţe asupra uneĭ cererĭ de declaraţiune de faliment a unuĭ comerciant cu care ar fi tovarăş, saŭ de soarta căruia ar depinde o afacere bănească a aceluĭ judecător. Judecătorul acela, avênd un *interes* la mijloc, nu ar putea fi nicĭ o dată un judecător nepărtinitor. Dar prin interes nu înţelegem numaĭ interesul material; cele maĭ de multe orĭ *interesul moral* are precădere. Apoĭ primarul are interes să nu indispuie pe cetăţeniĭ comuneĭ luĭ, pentru ca să poată fi realeş la alegerile viitoare. Intr'o judecată figurează tot-d'auna două părţĭ, din carĭ una trebue să piardă pricina. Cel care a perdut nu poate ierta primaruluĭ nedreptatea ce i-a

făcut, căci pentru un om lipsit de cultură nu este justiție, măcar așa relativă precum o înțelegem noi ceșți-l'alți, de cât atunci când justiția își lasă cumpăna în partea luĭ. Un primar, președinte al judecătoriei comunale, va avea, deci, atâția dușmani câte procese va avea de judecat. Și nu se vor găsi în România, mulți primari în comunele rurale care să nu se îngrijească maĭ mult de dênșiĭ de cât de o ficțiune numită justiție. De aceia, primarul va da dreptate aceluĭ dintre împricinați de care va avea maĭ mult interes, care va fi maĭ influent în comună și care la vreme de nevoie, îĭ poate fi de folos.

* * *

Simt trebuința unuĭ parantes. Am zis că „primarul va da dreptate.“ Aceasta ar părea un non-sens, știindu-se că primarul judecă împreună cu alțĭ doĭ jurați. Dar amintindu-ne cât e de înapoiat nivelul cultural în poporul nostru, și ținênd în seamă și ascendentul unuĭ primar, reese limpede că primarul singur face tot ce-ĭ place. Aceasta, cel puțin, am observat orĭ de câte orĭ am avut ocazie să asist la ședințele uneĭ judecătoriĭ comunale: cele maĭ adese-orĭ rolul juraților se rezumă în a da din cap.

Acesta e încă un motiv pentru care primarul nu ar trebui să fie președintele judecătorieĭ comunale: ce independență pot să aibă niște judecătorĭ carĭ ar vedea în președintele lor un superior, un om de care aŭ nevoe.

Primarul, decĭ, trebue scos din judecătoria comunală, căcĭ pe lângă motivele arătate, nu există, în favoarea luĭ, nicĭ măcar presumțiunea că are o cultură maĭ deosebită de restul celorlalțĭ muritorĭ. Trebue, prin urmare, să-l înlocuim cu o altă persoană care să îndeplinească și condițiunea uneĭ culturĭ relativ maĭ înaltă.

Asemenea persoane ar fi preotul și învêțătorul.

Ideia de a face pe preot președinte al judecătorieĭ comunale nicĭ nu poate susține o discuțiune. In marea lor majoritate, interesați până la extrem, ignoranțiĭ și imoraliĭ, această plagă a populațiuneĭ noastre, ar fi o adevărată calamitate introduși în judecătoria comunală. Ființele acestea lipsite de respectul mulțimeĭ, carĭ beaŭ în cârciumă cu țăranul și-l despoae într'un mod neomenos, ar sugera poporuluĭ nostru cele maĭ monstruoase ideĭ despre justiție, precum le avea, bunioară, pe timpul fanarioților, și carĭ abia aŭ început a se maĭ șterge. Așa cum suntem acuma și nu se găsesc oamenĭ de carĭ se spune că amenințaŭ pe un Frideric-cel-Mare, cu judecătoriĭ de la Berlin, maĭ pune și pe popa să dea dreptate și ne vom întoarce iar la „vremile cele bune“ când, în justiție argumentul cel maĭ convingêtor era punga cea maĭ plină.

Singura persoană în comună, om cu o cultură relativ maĭ desvoltată, care să nu fie legat cu locuitoriĭ prin interes și care prezintă o garanție morală că va fi un judecător nepărtinitor, este numaĭ *învêțătorul*. El trebue să fie președintele judecătorieĭ comunale.

S'a maĭ propus când-va ca proprietarul să facă de drept parte din juriŭ. Această idee, reminiscență din evul mediŭ și soră dreaptă cu ideia unuĭ fost ministru ca primar să fie *numaĭ* un proprietar (un țêran), nu poate fi susținută cu succes, la finele veaculuĭ al XIX-lea.

Este necesitate ca președintele judecătorieĭ comunale să fie un om maĭ cult. Am vêzut o mulțime de cazurĭ când aceste judecătoriĭ aŭ judecat afacerĭ carĭ nu intraŭ în competința lor, și mi se spune că s'a ajuns cu enormitatea până a se face, înaintea uneĭ judecătoriĭ comunale, o contestație la urmărire, și acea judecătorie a reformat în totul o carte de judecată a judecătoruluĭ de ocol, ordonând și ridicarea sechestruluĭ de pe averea debitoruluĭ.

Lucrul e de rîs, dar e și trist. Și tocmaĭ pentru a înlătura asemenea abuzurĭ și neînțelegerĭ a legeĭ, e necesară, într'o judecătorie comunală, prezența unuĭ om maĭ cult. Apoĭ trebue să maĭ ținem în seamă că primarul care, din firea lucruluĭ, ar trebui să însușească, în primul rînd, calitățile unuĭ bun gospodar, la noĭ e împovărat cu o mulțime de sarcinĭ, fie ca auxiliar al ministeruluĭ public, fie cu alte îndatorirĭ strêine de interesele comuneĭ, pentru ca să maĭ poată găsi timp să se maĭ ocupe cum se cade și de chestiunile ce i se pot prezenta ca judecător. Pe când învêțătorul, neavênd alte ocupațiĭ strêine de chemarea luĭ, și căpătând în școală o instrucțiune care-l face să poată percepe maĭ lesne chestiunile de drept, une-orĭ gingașe chiar înaintea uneĭ judecătoriĭ comunale, este singurul în stare a ținea, maĭ cu vrednicie, locul însemnat de președinte al uneĭ asemenĭ judecătoriĭ. Iar în caz când învêțătorul ar absenta, unul din jurații cu știință de carte ar putea săĭ ție locul.

Nu ar fi rêŭ ca, prin noua lege, judecătorul de ocol să fie *obligat* a inspecta, cel puțin de doue orĭ pe an, fie-care judecătorie comunală din circumscripția sa, și să adreseze câte un raport ministeruluĭ de justiție, în care să-ĭ relateze toate neajunsurile ce va fi găsit și acesta să mijlocească la cel de interne ca, prin autoritățile în drept, să facă a înceta relele ce i se vor semnala.

In rezumat, dar: judecătoriile comunale existente, cu învêțătorul ca președinte, sunt cele maĭ nimerite.

In numêrul viitor voiŭ urma.

Arthur Gorovei.

ANUNCIU

PREȘEDINTELE COMITETULUI DIN VÂLCIA

Președinte al consiliuluĭ permanent avem pe un oare care Florescu, avocat un al doilea Brătescu de la D-stră de la Bucureștĭ. Ca și el se îmbată prin cârciumĭ și insultă lumea. Din această pricină deseorĭ mănîncă bătae chiar în mijlocul stradeĭ și ziua 'n amiază mare. Tot orașul a fost martor, când căpitanul Leculescu 'l-a bătut cu biciușca în mijlocul tîrguluĭ. Onorabilul are maĭ multe sentințe corecționale pe sufletul sêŭ.

Totușĭ, omul acesta imoral și de scandal continuă să fie în capul gospodărieĭ județene, numaĭ și numaĭ pentru că e sprijinit și pentru că e bun agent electoral.

In calitatea-ĭ de președinte al consiliuluĭ județean face fel de fel de abusurĭ; în loc să se gândească la interesele județuluĭ se gândește numaĭ la interesele sale personale.

Așa, când s'aŭ apropiat ultimele examene școlare, acest Florescu-Decalitru a propus colegilor sêĭ din comitet să 'l împuternicească să cumpere cărțile pentru premiurile ce trebuiaŭ date școlarilor din județ.

Suma prevêzută pentru cărțĭ de premiĭ era de 1328. Florescu a băgat baniĭ în buzunar și pentru premiĭ a trimes la 166 de comune câte patru exemplare de basme netrebuincioase.

Lumea a fost scandalizată de această faptă.

Cu ocasia închirierеĭ localuluĭ pentru judecătoria de pace, a săvârșit un alt abus. A chemat pe o D nă ce are o casă în construcție și a pus'o de a făcut o declarație, cum că oferă casa în schimbul uneĭ chiriĭ anuale de 900 leĭ. Florescu aprobă oferta, fără să maĭ publice o supralicitație.

A doua zi s'a presentat alțĭ Dnĭ proprietarĭ, dar li s'a spus că licitația (?) s'a făcut și adjudecarea a rêmas definitivă.

S'aŭ făcut contra luĭ denunțărĭ la parchet și s'a reclamat la prefect. Cu toate acestea nu s'a luat nicĭ o mêsură.

Florescu continuă a provoca scandalul și rîsul lumeĭ.

Vâlcia, 10 Septebrie 1891. **D. I.**

INFORMAȚIUNI

Agenția Română ne trimete următoarea telegramă:

STRESSA, 11 Septembrie.—Regele Carol învitat de Regina Italieĭ și de ducesa de Genua a venit astă-seară să prânzească la Stressa la villa duceseĭ.

—*—

Pe ziua de 20 ale curenteĭ, ofițeriĭ de rezervă sunt concentrațĭ pe la corpurile lor.

—*—

Delegațiunile Studenților Universitarĭ Românĭ, Grecĭ, Bulgarĭ și Sêrbĭ, împreună cu drapelele lor, s'aŭ fotografiat în atelierul D-luĭ I. Niculescu, din Șoseaua Jianu Nr. 10.

—*—

Primăria s'a apucat să paveze strada Iordanuluĭ. In fața caselor D-luĭ Ienescu, terenul a trebuit să fie înălțat. Și primăria n'a găsit de cuviință să 'l înalțe de cât umplând golul cu gunoaie dupe strade. Gunoeriĭ primărieĭ vin și 'șĭ deșartă căruțele acolo.

Apoĭ bine, D-le Primar, cum are să ție pavagiul când e făcut pe un strat de gunoiŭ? Atâta lucru nu te tae capul?

—*—

Duminică, 15 Septembrie, va avea loc prima alergare a clubuluĭ velocipediștilor.

Intrunirea generală a membrilor va fi la bufetul de la Șosea la orele 8 a. m. Cursa va fi de 5 chilometri.

Pornirea va fi de la chilometrul 12 și sosirea la chilometru 7 de lângă Băneasa.

Premiurile se vor da după numêrul concurenților.

—*—

Secția I. a curțeĭ de casație s'a pronunțat ierĭ în procesul intentat de creditoriĭ caseĭ defunctuluĭ Avram M. Levy.

Curtea a admis apelul fiuluĭ decedatuluĭ Levy, a reformat sentința tribunaluluĭ și a respins cererea creditorilor de a declara în stare de faliment firma Levy.

—*—

D. Vasile I. Atanasiu, licențiat în litere și filosofie, profesor la liceul din Iașĭ, a dat la lumină o gramatică a limbeĭ franceze, care acum a apărut în a doua ediție.

—*—

Ni se scrie din Buhușĭ că e un fel de tovărășie interesată între un oare-care Michel Avram, hotelier și fost prin închisoarea din Czernowitz, și între primarul din Buhușĭ, Nicu Teodorescu. Hotelierul, care a devenit o gazdă a tuturor vagabonzilor ce pătrund în țară, după ce le încasează oare-care taxe, îĭ trimete la primarul, care le permite să se stabilească.

Acești tovarășĭ se laudă că aŭ sprijinul D-luĭ prefect Andreiașĭ.

Intrebăm pe D. prefect: adevêrat este cele ce se zic? Și dacă nu, pentru ce nu ia mêsurĭ în consecință?

—*—

La 24 August a fost examen pentru admiterea de elevĭ în corpul telegrafo-postal.

Cu toate că deja aŭ trecut maĭ bine de doue sêptămînĭ, Direcția telegrafo-postală nu s'a învrednicit nicĭ până acum să publice rezultatul.

De ce această întârziere?

Rugăm pe D. colonel Gorjan să facă bine și să publice cine a reușit și cine nu. Ceĭ căzuțĭ să știe să se apuce de altă treabă și să nu tot aștepte cu o nădejde zadarnică.

—*—

Consiliul de miniștriĭ a decis să primească la școala centrală de fete din Bucureștĭ 25 solvente (600 leĭ pe an) și 10 semi-solvente (300 leĭ pe an), la seminarul din Roman 10 solvențĭ supranumerarĭ (250 leĭ pe an), la asilul Elena-Doamna 15 semi-solvente supranumerare (300 leĭ pe an), la liceul din Craiova 7 solvențĭ (600 leĭ pe an) și 3 semi-solvențĭ supranumerarĭ (300 leĭ pe an), la școala centrală de fete din Craiova 4 solvente (600 leĭ pe an) și doue semi-solvente supranumerare (300 leĭ pe an).

—*—

Din datele statistice publicate de ministerul Domeniilor se vede că în 1890 s'aŭ aflat în România: Boĭ 1.250.590; vacĭ 820.511; bivolĭ 17.832; bivolițe 29.401; taurĭ 69.055; vițeĭ și vițele 332.991. Mieĭ și oĭ 4.642.256; berbecĭ 360.134; capre 209.990; rîmătorĭ 926.124; caĭ 594.962, printre care 38.171 armăsarĭ, 236.338 iepe și 54.805 mînzĭ. Ialomița este județul care posedă cel maĭ mare numêr de caĭ, Doljul cel maĭ mare numêr de vite cornute, Constanța cel maĭ mare numêr de oĭ, Argeșul și Ialomița cel maĭ mare numêr de porcĭ, iar Mehedințiĭ cel maĭ mare numêr de capre.

—*—

Următoriĭ Sub-locotenențĭ din arma cavalerieĭ sunt chiemațĭ a urma cursurile școaleĭ de cavalerie în anul școlar 1891—92:

Bilciurescu Victor din regimentul 5 călărașĭ.

Nedelcu Michail din regimentul 6 călărașĭ.

Holban Constantin din regimentul 6 călărașĭ.

Schina Michail din regimentul 1 roșiorĭ.

Filipescu Constantin din regimentul 5 călărașĭ.

Guriță Niculae din regimentul 5 călărașĭ.

Steriade Alexandru din regimentul 5 călărașĭ.

Marcovicĭ Garabet din regimentul 8 călărașĭ.

Dumitrescu Dumitru din regimentul 10 călărașĭ.

Rădulescu Dumitru din regimentul 2 călărașĭ.

Mușățescu Grigore din regimentul 2 călărașĭ.

Manu I. Constantin din regimentul 3 roșiorĭ.

Cihoski Alexandru din regimentul 1 roșiorĭ.

Herêscu Traian din regimentul 1 roșiorĭ.

Măldărescu Nicolae din regimentul 1 călărașĭ.

Drinceanu Simion din regimentul 1 călărașĭ.

Cociu Vladimir din regimentul 11 călărașĭ.

Cristodulo Ioan din regimentul 2 roșiorĭ.

Călinescu Vasile din regimentul 2 roșiorĭ.

Palade Petre din regimentul 2 roșiorĭ.

Buzoianu Nicolae din regimentul 4 călărașĭ.

Scărișoreanu Romulus din regimentul 10 călărașĭ.

Moscu Dumitru din regimentul 2 roșiorĭ.

Quindescu Alexandru din regimentul 2 călărașĭ.

Berlescu Vasile din regimentul 1 roșiorĭ.

Lucrările publice

Am atras deja atențiunea D-luĭ ministru respectiv în privința abuzurilor revoltătoare ce se fac cu ocazia clădirilor publice și l-am rugat să ia mêsurĭ serioase. Ce va fi făcut nu știm; ceia ce știm însă e că abuzurile continuă. Ca dovadă publicăm copia după o petiție ce ne-a trimes D. S. Ionescu, avocat din Brăila:

Domnule Ministru,

La 10 Iunie expirat am reclamat Domnieĭ Voastre, că terenul pe care urmează să se clădească palatul administrativ din Brăila este maĭ mic de cât planul cu doĭ metri și jumêtate, ast-fel că clădirea poate suferi incoveniente din toate punctele de vedere.

D-voastră, pe cât m'am informat ațĭ cerut relație D-luĭ prefect local. Nu știŭ care va fi fost rêspunsul prefectuluĭ; dar nicĭ până astă-zĭ nu s'a cumpărat terenul necesar, cu toate că săpăturile s'aŭ făcut și s'aŭ pus temeliile în cea maĭ mare parte (și casa pe care se zice că s'a cumpărat stă intactă).

Modul cum s'a început clădirea pala-

FOIȚA ZIARULUI „ADEVÊRUL“

FELIX DE STEYNE

(23)

Misterul de la Turnul Eiffel

X

O știre prețiósă e adusă de un Domn

— Da, Domnule. Uĭ-te ce e, aĭ să vezĭ cât e de grav! Dupê ce a sfârșit cu deslușirile, D. Randel 'mĭ-a spus: „Mê duc la palatul industrieĭ. De ce? 'l-am întrebat eŭ. Atuncĭ s'a uitat la mine mirat și 'mĭ-a rêspuns: Ce, nu știĭ că astăzĭ e împărțirea premiurilor la exposanțĭ?“ Și 'ĭ adevêrat că astăzĭ e această ceremonie; am cetit în jurnale; știŭ că D. Labruny a căpătat un premiŭ întâiŭ și de aceasta sîntem foarte mîndri, eŭ și camaraziĭ meĭ! dar așa mĭ pierdusem cumpătul stînd de vorbă cu D. Labruny, că nicĭ nu mê gîndiam.

— Sigur că se duce să represinte pe D. Labruny, zise polițistul.

— Vezĭ, tocmaĭ aci te înșelĭ, rêspunse contra-maestrul. Nicĭ nu 'țĭ ar trece prin cap ce 'mĭ-a spus foarte serios...... Eĭ bine, 'mĭ a spus arătându-mĭ planul acesta: „Am obținut medalia cea mare de aur“. — Dar, D-le Randel, n'ațĭ expus! El a ridicat din umerĭ uitându-se cu milă la mine, și 'mĭ-a rêspuns: — Acum doue zile am trimes planurile juriuluĭ și medalia cea mare 'mĭ-a fost dată în unanimitate erĭ.

Ce aĭ fi zis în locul meŭ? Nimic, nu-ĭ așa? Atuncĭ am înfășurat hîrtiile, le-am luat la subțioară și m'am dus în atelier pînă să plece. Acuma mê duc la Passy.

— Dar dacă se întoarce? zise Durantin.

— Ceremonia va fi lungă și probabil că va sta pînă la sfârșit. De s'o întoarce, să 'ĭ spuĭ că m'am dus la fierar să fac o comandă.

— Am mare poftă, strigă polițistul, uitându-șĭ rolul, să mê duc să véz ce are să fie la palatul industrieĭ.

— Eĭ, Domnule, și la ce aĭ sluji? zise contra-maestrul, și apoĭ trebue să fie cine-va la biuroŭ ca să dea rêspuns mușteriilor. Eŭ n'am să'țĭ daŭ poruncĭ, dar cred că n'aĭ face bine să te ducĭ.

— Așa-ĭ, murmură falsul Duranteau, ce nu putea să spue omuluĭ acestuia motivele adevêrate pentru care voia să se ducă.

Dupê ce plecă contra-maestrul, Durantin se puse să se gândească.

Tot era cu inima îndoită. Să rêmâe cum îl obliga situația de funcționar! Or să lase tot la o parte și să se ducă să urmărească pe pretinsul medaliat?

Ducêndu-se la palatul industrieĭ n'o să aibă parte să fie față la scandalul provocat de decepțiunea tînăruluĭ? Putea să fie o scenă violentă. Vorbe fără șir din gura luĭ Randel, puteaŭ să scape ceia ce ar fi o mărturisire a crimeĭ luĭ. Să lase să 'ĭ scape această ocasie, nu era să piarză toată munca acuma?

De altă parte, de nu s'o întâmpla nimic, dacă Randel, cu mobilitatea care este unul din caracterele nebunieĭ, nicĭ nu se gîndia să protesteze că 'ĭ-a fost numele uitat... Și dacă, de exemplu, 'șĭ-ar închipui că tot s'a întâmplat cum prevêzuse el? Dacă ar fi încredințat că juriul îl proclamase și că primise medalia? In domeniul halucinațiuneĭ tot e cu putință.

Așa că Durantin, dupê ce a examinat chestia din toale punctele de vedere, găsi că nimic n'are de făcut maĭ bine de cât să stea pe loc.

De s'o petrece ceva neobicinuit la palatul industrieĭ, are să știe. Și era mult maĭ practic să aștepte la biuroŭ întoarcerea luĭ Randel, care poate că are să lase să se vază neisbutirea luĭ, de o avea conștiință, prin cuvinte compromițêtoare.

Odată ce a luat această hotărîre, polițistul cercă să continue lucrul epurelor. Dar n'avea mâna sigură, tremura, și făcu o mulțime de greșelĭ grosolane.

Svîrli încolo, necăjit, compasul, trăgătorul, linia.

— S'a hotărît, murmură el, n'am să plătesc astăzĭ leafa pe care 'mĭ-o dă D. de Labruny.

Și se lasă dus de gîndurĭ, făcînd presupunerĭ peste presupunerĭ.

Incet încet capul i se îngreuia.

Dacă, pînă aci isbutise să se lupte cu oboseala uneĭ nopțĭ nedormite, acuma nu maĭ putea; pleopele 'ĭ cădeaŭ grele și abia maĭ putea să se împotrivească somnuluĭ ce tot maĭ mult punea stăpînire pe el.

'Șĭ-aducea aminte de toate cercetările-ĭ pline de frigurĭ, din ceasul în care, împins de declarația doctoruluĭ Ferreol, se ținuse de pașiĭ șabuluĭ și a escorteĭ luĭ, pînă în momentul în care, dupê atîta răbdare și îndărătnicie, tot nu ajunsese să afle lucru mare.

Și începea să piarză curagiul, să se îndouiască.

Și în adevêr ce dovedeaŭ desemnurile ce 'ĭ arătase contra-maestrul, dacă nu alt că cel ce le făcuse era atins de nebunie?

Ce însemna duca tînăruluĭ la Passy, și starea luĭ tăcută la poarta vileĭ D-luĭ Labruny, dacă nu că era la mijloc o dragoste și că dragostea aceasta putea să fie pricina acesteĭ deranjărĭ a spirituluĭ?

De aci până la crimă era mult.

Și singurile indiciĭ, de tot ușoare de alt-fel, ce 'ĭ maĭ rêmîniaŭ polițistuluĭ, eraŭ visitele zilnice la turnul Eifel și regulata trecere a luĭ Randel chiar pe la locul unde fusese asasinat bărbatul D-neĭ Fontanes.

Dar acestea nu eraŭ probe și probabilitățĭ.

Și chiar probabilitățile acestea deveniaŭ cu atât maĭ subtile, cu cât nebunia tânăruluĭ, vêdită de desemnurile caprițioase pentru care pretindea că a obținut medalia de aur, explica în chip firesc visitele-ĭ dese la turn a căruia silhuetă ajunsese una din preocupările luĭ.

Pentru ce să socotească ideia pumnalelor maĭ importantă de cât celelalte halucinațiĭ ale luĭ Randel? Ca și turnul, amorul se încuibase în nebunia luĭ și crierul luĭ bolnav zămislise un monstru unde se găseaŭ fatalmente combinate amîndoê ideile luĭ fixe.

(Va urma)

tuluĭ, betonul de la temelie în cea maĭ mare parte se compune maĭ mult din piatră cu nisip, cât pentru ciment nu se pune maĭ nimic, pe la une locurĭ s'aŭ pus olane fărămate în loc de piatră. Am făcut analiza cărămizeĭ care s'aŭ adus pentru bolțĭ şi temelii. E tot ce poate fi maĭ ordinar. O cărămidă a tras un litru şi un sfert de apă în câte-va ore, ast-fel că calitatea eĭ este foarte slabă. Am făcut expertiza cu oamenĭ competențĭ; mi s'a spus că nu este bună nicĭ pentru bordee, nu corespunde cărămizeĭ bine arsă, maĭ cu seamă pentru temeliĭ.

Nicĭ un control, nicĭ o supraveghere în conducerea lucrărilor. D. Xenopul, angajat cu supravegherea şi esecuțiunea lucrărilor cu plata de 12,000 francĭ ce i s'aŭ acordat de comitet, a venit numaĭ o singură dată în interval de două lunĭ.

Comitetul permanent a refuzat oferta făcută de arhitectul Mihail prin care se angaja cu 7000 leĭ a sta în permanență şi a conduce lucrările.

Toate instalațiunile pentru aducerea apeĭ în oraş, basinurĭ şi filtre la care s'a lucrat treĭ anĭ de zile, sunt în stare de ruină completă.

La zidărie în loc de beton s'a pus nisip, pământ şi gunoiŭ de stradă.

Ministerul lucrărilor publice informându-se de starea lucrărilor, a numit inginer pe D. Bujoi, competinte şi om onest. Intrând în cercetarea lucrărilor, D-sa a dispus dărîmarea şi desfiinţarea lucrărilor aproape în general, obligând pe antreprenor a le face din noŭ cu o estimațiune de 500,000 leĭ.

D. inginer Bujoĭ a foşt mutat înainte de a'şĭ începe opera. Singura lucrare care se răstoarnă la noĭ în țară de la temelie, dar pentru nenorocirea oraşuluĭ.

Cauza mutăreĭ luĭ Bujoi

Institutorul N. Vâlcu, astă-zĭ revizor şcolar şi cămătar de primul ordin, a ajuns să dicteze în Brăila. Administrația nu se mişcă fără el, şi orĭ-ce poruncește prefectuluĭ Suditu i se face la moment. Cu ocazia apeloř numitul a impus prefectuluĭ că, dacă nu intervine cu orĭ-ce preț să permute pe ingineruĭ Bujoĭ, demisionează din revizorat şi se pune în opoziție. Prefectul 'ĭ-a făcut pe voe, Bujoĭ fu permutat.

Primarul Perlea, care este om onest, singura calitate ce o are, şi care împreună cu Bujoĭ voeşte a fi la înălțimea datorieĭ, a devenit un ghimpe pentru D. Vâlcu şi prefect; şi pentru a se putea lucra în familie, fiind alțĭ 500.000 leĭ de cheltuit cu restaurarea lucrărilor, vor să provoace cu orĭ-ce preț retragerea primaruluĭ, şi să se aleagă favoritul luĭ Vâlcu.

Paguba care a suferit şi care va maĭ suferi dacă nu se va lua măsurĭ serioase este: Treĭ anĭ, cât aŭ durat lucrările apeĭ primăria a plătit 160.000 leĭ anuităţĭ fără ca în schimb să aibă de cât absolut nimic, căcĭ toate lucrările sunt răsturnate de la temelie. În tot cursul lucrărilor pentru introducerea apeĭ în oraş, pentru supravegherea materialuluĭ a fost numit un D. I. Nicolaŭ, favorit al D-luĭ Vâlcu, de profesiune brânzar.

1891, Septembrie 10 **S. Ionescu**

Valsul Morților

LEGENDĂ DIN ARTOIS
(Francia)

În Bethun trăia, în vremea de demult, un bătrîn cunoscut subt numele de moş Gregerr. Acest moş Gregerr era un fel de neamț, care picase acolo nu se ştie de unde.

Era muzicant şi da lecțiĭ de muzică copiilor bogațĭ din partea loculuĭ; afară de asta era şi organist la catedrala Sfîntuluĭ Wast.

Se zice că era aşa de bun muzicant, în cât lumea alerga de la o depărtare de şase leghe, în fie-care zi de serbătoare, numaĭ ca să'l auză cum cântă.

Gregerr locuia împreună cu Aneta, singurul luĭ copil, într'o căsuță pe malul canaluluĭ Lawe şi nu vorbea cu nimenĭ altul de cât numaĭ cu persoanele cu carĭ era silit să aibă relațiunĭ pentru lecțiile de muzică. Din pricina asta locuitoriĭ din Bethun îl porecliseră „ursul de la Saint-Wast."

Se zvonise că Gregerr era aşa de selbatic din pricina durerĭ cumplite ce'ĭ pricinuise moartea neveste'ĭ sale, pe care o iubise mult, chiar îndată ce sosise în oraş.

Aneta, o bucățică minunată de fată, vě spun drept, nu semăna cu tatăl sěŭ. Orĭ-când putea ieşa din casă şi căuta să petreacă. Aşa, se ducea în fie-care zi la târg unde sta ceasurĭ întregĭ de vorbă cu suratele, şi de unde se'ntorcea cu merinde şi îndopată cu fel de fel de poveştĭ deşuchiate.

Gregerr era prea ocupat de treburĭ şi nu se ocupa de fel de ce făcea Aneta, fiind că o credea destul de cuminte ca să nu aibă trebuință de sfaturile cuiva.

* * *

Venise Noaptea tuturor sfinților. După cină, Gregerr zise Aneti:

— Astă seară trebue să mě duc la slujba morților; viĭ şi tu cu mine?

— N'am poftă pentru aşa ceva, fiind-că nimic nu'ĭ maĭ plicticos şi maĭ întristător de cât slujba pe care o facețĭ pentru morțĭ, cu psalmodiile eĭ nesfîrşite; anul trecut, am adormit în biserică; acum, țĭ spun drept că nu mě duc.

— Ce, tu aĭ uitat că muma ta a murit acum zece anĭ şi că omul e dator să se gândească uneorĭ la ceĭ carĭ nu maĭ sunt? N'aĭ vězut tu azĭ pe toțĭ îmbrăcațĭ în doliŭ ducându-se să aprindă câte o luminare pe mormîntul părinților săĭ pe prietinilor lor? Şi astă-seară toțĭ credincioşiĭ se strîng la catedrală, respunse Gregerr.

— Las'că mě rog eŭ pentru morțĭ şi acasă la mine. Du-te tu, tată, nu vreaŭ să te țiŭ mult, zise Aneta, şi nu te sfii de fel: dacă te pofteşte cumva maestrul de capelă ca să beĭ cu dînsul o bere, să primeştĭ.

Gregerr nu zise nimic. Plecă cu ochiĭ umflațĭ de lacrimĭ.

Abia plecase tatăl sěŭ şi Aneta se găti cu ce avu maĭ frumos şi se duse drept până în foburgul unde se strîngea tinerimea.

Aneta, care dăduse întîlnire maĭ multor prietine, n'ar fi vrut să lipsească pentru tot aurul din lume, cu atât maĭ mult că trebuia să se întîlnească acolo cu frumosul Josse foarte căutat de fete, fiind-că era cel maĭ bun şi maĭ neobosit dănțuitor din Bethun şi din împrejurimĭ.

Se duse acolo aşa dar, hotărîtă ca să se întoarcă acasă mult maĭ nainte de a se'ntoarce tatăl sěŭ.

* * *

Pe când petrecea Aneta, Gregerr se gîndea la fie-sa şi la scumpa luĭ moartă care se odihnea în cimitir. Pe când intonaŭ cântăreţiĭ încet versetele slujbeĭ morților, el începu să 'l acompanieze cu instrumentul luĭ.

Cum era el aşa dus pe gîndurĭ, compunea o melopee aşa de tristă, încât credincioşiĭ începură să plângă cugetând pine aducându'şĭ aminte de ceĭ pe care 'ĭ pierduseră.

Lucru curios, deodată în balul unde rîdea Aneta, se auzi (ca şi cum ar fi adus'o vîntul) aria pe care o cânta bătrînul organist al catedraleĭ, şi aria asta era un vals.

Şi ce să vezĭ, Josse, luând pe Aneta de mijloc, începu să joace pe aria asta de vals; ceĭlalțĭ dănțuitorĭ vězênd lucrul acesta, începură să joace şi eĭ tot aşa.

De odată se stinseră toate lămpile de la sine şi perechile de tinerĭ ieşiră una dupe alta din bal înpinse par'că de o mână nevězută.

Şi tot jucând, flăcăĭ şi fete se respîndiră în câmpie, în noaptea rece şi fără stele, jucând la sunetul glasuluĭ cântăreților carĭ psalmodiaŭ versetele lor de morțĭ acompaniate de valsul îndrăcit al bětrînuluĭ Gregerr.

Dupe ce se sfîrşi slujba, organistul se 'ntoarse acasă fără să primească halba de bere pe care i-o da maestrul de capelă, aşa de tare se grăbea el să vază pe Aneta luĭ.

Pe drum, venind spre casă, cânta încet o arie de vals.

Şi flăcăiĭ şi fetele jucaŭ mereŭ pe câmpie, în noaptea rece şi fără stele.

Gregerr, nevězênd pe Aneta şi neştiind unde s'o găsească, se hotărî să aştepte. Se puse la pian ca să'şĭ cânte valsul.

Şi dănțuitoriĭ se 'nvârteaŭ mereŭ în noaptea rece şi fără stele, în sunetele ascuțite ale pianuluĭ luĭ Gregerr.

Obosindu-se de atâta cântec, organistul se puse dinaintea pupitruluĭ ca să noteze aria valsuluĭ sěŭ.

Şi dănțuitoriĭ se 'nvârteaŭ mereŭ pe câmpie în noaptea rece şi fără stele, pe când Gregerr scria.

Dupe ce isprăvi de scris notele, Gregerr se aşeză pe fotoliul luĭ mare, şi capu'ĭ căzu pe umerĭ.

Când se lumină de ziuă, nu se maĭ auzi glasul luĭ Gregerr; atuncĭ încetară şi tineriĭ de a maĭ juca şi toțĭ căzură zdrobițĭ de oboseală pe pământul umed.

În dimineața aceea, paznicul cimitiruluĭ găsi pe Aneta întinsă moartă pe mormîntul mameĭ sale, şi Josse, frumosul valsator, era mort lângă dînsa.

Şi pe când se duceaŭ țăraniĭ ca să'şĭ vază de muncă, vězură în dreapta şi în stînga, îadormițĭ pentru tot dauna, pe dănțuitoriĭ din noaptea rece şi fără stele.

Maĭ tîrziŭ, un muzicant prieten al luĭ Gregerr, găsind copia valsuluĭ, voi s'o execute într'un bal public; evenimentul din noaptea morților se preschimbă, şi de atuncĭ încoace nimenĭ nu maĭ cuteză să danțeze pe aria asta blestemată.

I. S. Spartali.

ULTIME INFORMAȚII

Abdicarea Regeluĭ

Citim în *Wiener Allgemeine Zeitung*:

Ştirĭ carĭ ne sosesc azĭ din Bucureştĭ ne semnalează acolo primejdia uneĭ crize cu totul deosebite.

Regele Carol al Românieĭ se găseşte în momentul de față, precum se ştie, pe lângă greŭ bolnava sa soție în Italia.

Sub influența împrejurărilor, zdrobitoare pentru Dânsul aşa cum ele s'aŭ arătat înainte de plecarea Luĭ din țară şi acum de când se găseşte la căpătâiul Regineĭ, Regele ar fi arătat față cu ceĭ din jurul Sěŭ dispozițiunĭ care trădează DORINȚA LUĭ DE A ABDICA.

Se pare că această ştire n'a găsit tocmaĭ nepregătit pe guvernul român.

Este maĭ bine de o sěptămînă de când ministrul de externe Esarcu a primit din partea primului-ministru, general Florescu,—care însoțeşte pe Regele — o telegramă alarmantă privitoare la depresiunea morală a Suveranuluĭ, care ar fi foarte îngrijitoare.

Conținutul aceşteĭ telegrame a fost reprodus în parte de *Voința Națională*.

În urma aceştea, opinia publică în România e pregătită pentru orĭ ce eveniment serios şi se aşteaptă cu nerăbdare alte ştirĭ din Italia.

În privința plecăreĭ D-neĭ Zulnia Sturza, la Pallanza, despre care ziarele palatiste susțin mereŭ că a primit funcțiunea de prima damă de onoare a Regineĭ, suntem autorizațĭ, **din loc competent,** *a face următoarea declarațiune de lămurire:*

D-na Zulnia Sturza n'a primit să se ducă la Pallanza, cu toate rugăminţile Regeluĭ şi ale D-luĭ Lascar Catargiu, de cât ca soră de caritate, ca amică **pentru timpul cât boala Regineĭ va fi în stare acută.**

Sora luĭ Costache Negri nu primeşte a fi nicĭ mare Doamnă a Curțeĭ, nicĭ damă de onoare a Regineĭ.

Acesta este adevěrul adevěrat şi nimic maĭ mult.

—✱—

Luând informațiunĭ, suntem în pozițiune de a afirma că nu s'a luat până acum nicĭ o dispozițiune privitoare la convocarea corpurilor legiuitoare înainte de termenul legal.

—✱—

D. G. Vernescu a declarat uneĭ persoane sus puse, că în ziua când D. Al. Lahovary va intra în minister pe o uşă, D-sa va eşi pe ceal'altă.

Noĭ dorim mult ca această ştire să se adeverească.

—✱—

Înalta curte de Casație a respins recursul făcut de femeia Angelo, care a fost condamnată de curtea cu jurațĭ din sesiunea trecută.

—✱—

Consiliul general de Instrucție publică se va întruni mâine spre a începe discuția proiectuluĭ D-luĭ Poni pentru reforma legiĭ instrucțiuneĭ publice.

—✱—

Ministerul de rězboiŭ s'a mutat definitiv în casa Ioanidi de pe Bulevard.

Tot acolo se va muta şi marele stat major.

—✱—

Studențiĭ Grecĭ, împreună cu maĭ mulțĭ studențĭ Românĭ, vor pleca mâine să viziteze Curtea de Argeş.

—✱—

Astă noapte lumina electrică de pe Bulevard s'a stins iar. Până cînd, Domnule Primar?

Domnul Olănescu, ministrul Lucrărilor Publice, a vizitat ierĭ docurile de la Galațĭ şi astă-zĭ va vizita pe cele de la Brăila.

—✱—

SINUCIDEREA DIN IAŞĭ

Din Iaşĭ ni se scrie că ierĭ dimineață, D-na Ana Şmilovici, soția comerciantuluĭ Şmilovici, care locueşte în strada Sfîntul Spiridon Nr. 127, s'a sinucis tăindu-şĭ gâtul cu un cuțit de bucătărie.

Cadavrul a fost găsit la orele 6 şi jumătate dimineața. Cu o zi înainte D-na Şmilovici rugase pe bărbatul sěŭ să telegrafieze copiilor séĭ carĭ eraŭ la Roman, să vie în Iaşĭ, apoĭ se preumblase toată ziua în oraş şi vizitase pe toate cunoştințele sale. Noaptea a stat târziŭ cu familia şi a běut vin foarte mult. La un moment lacrămile o podidiră.

Pe la 1 dupe miezul nopțeĭ familia se retrase şi ea se urcă în etajul al doilea unde întinse un covor pe care se culcă şi 'şĭ tăie gâtul.

—✱—

La 3 August, D. şef al atelierelor de la Imprimeria Statuluĭ a propus la 20 culegătorĭ să vină a doua zi Duminică pentru o lucrare urgentă a ministeruluĭ cultelor; în schimbul aceşteĭ muncĭ suplimentare li s'a făgăduit o gratificație.

Lucrătoriĭ aŭ şi venit şi aŭ făcut lucrarea, iar ministerul le-a trimes prin D. Cantacuzino, Directorul imprimerieĭ, 250 leĭ.

Însă D. Director găseşte că 250 leĭ e prea mult şi în înțelepciunea luĭ trimete îndărăt ministeruluĭ toțĭ baniĭ, spuind că sunt prea mulțĭ şi că plata lucrătorilor face numaĭ 206 leĭ.

De atuncĭ a trecut o lună de zile şi de la minister n'a maĭ sosit nicĭ un ban, iar lucrătoriĭ tot aşteaptă să 'şĭ primească plata.

De ce nu intervine D. Cantacuzino din noŭ pe lângă minister, să se trimeată repede baniĭ pentru plata lucrătorilor? Bieţiĭ oamenĭ aşteaptă cam de mult.

—✱—

Operațiunile cerealelor în portul Brăila pe ziua de 11 Sept. 1891:

Grâŭ de 55 libre 12,27½, grâŭ de 58¾ libre 13.72½, grâŭ de 59¼ libre 14,42; secară de 52 libre 13, secară de 45 libre 14, secară de 50½ libre 12,90, secară bulg. de 54 libre 14; orz de 47 libre 7,20, orz de 41 libre 6,15, orz de 44½ libre 6,62½, orz de 47 libre 7,30.

—✱—

Direcția generală a Teatruluĭ a afişat că deschiderea Teatruluĭ Național se va face în ziua de 28 curent, cu piesa *Doamna Chiajna.*

Pe lângă piesele repertoriuluĭ Teatruluĭ Național, se va da în anul acesta şi *Ion Rodeanu*, comedie. *Ana Row*, dramă, şi *Năbădăile amoroase*, comedie.

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREŞTI:

Bucureşti-Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Paşcanĭ 8,49 s., soseşte în Iaşĭ 11,05 s. — **Accelerat, pleacă din Bucureştĭ** 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3,20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Paşcanĭ 8,40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureşti-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat.— Pleacă din Bucureştĭ la 7.50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1,37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteştĭ 9,08 seara, din Costeştĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11.19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiaşĭ 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., soseşte în Vêrciorova 3.32 dim. — **De persoane** pleacă din Bucureştĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleştĭ 11 dim., din Piteştĭ 11.37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2 29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiaşĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, soseşte în Vêrciorova 8,25 s.— Fulgerul pleacă din Bucureştĭ 4.03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiaşĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, soseşte în Vêrciorova 12,28 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct, persoane. —Pleacă din Bucureştĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleştĭ 5.30 seara, din Piteştĭ 6 seara, din Costeştĭ 5.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, soseşte la Craiova 10.20 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct, persoane.—Pleacă din Bucureştĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10.44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9.40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5.59 p. m., soseşte Galaţĭ 6.35 seara.

Acelaşĭ tren spre **Tecucĭ.**—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focşanĭ 7.48 seara, din Mărăseştĭ 9.02 seara, soseşte Tecucĭ 9.45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m., din Ploeştĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, soseşte Predeal 9.10 seara.

Accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 7.35 d., din Ploeştĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., soseşte Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8.50 d., din Ploeştĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., soseşte Predeal 1.56 p. m.

Bucureştĭ-Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8.30 d., soseşte Giurgiu 10,18 d.— *De persoane* din Bucureştĭ, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiu 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTĬ

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 s.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m.
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,56 p. m. fulgerul, la 0,45 d. şi 7,20 s. persoane.

Proprietar-Editor, Th. Basilescu.

Bucureştĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.